

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 11.St-9/2015-580

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Ani Golub Gruić, u stečajnom postupku nad dužnikom HELIOS FAROS d.d. u stečaju Stari Grad, Priko b.b., OIB: 48594515409, dana 7. veljače 2022.

r i j e š i o j e

Nalaže se računovodstvu ovog suda da po pravomoćnosti ovoga rješenja sa kartice predmeta St-9/2015 na račun uplatitelja Helios Faros d.d. Stari Grad, Naselje Helios 5, OIB: 48594515409 IBAN: HR8824070001100628757 doznači iznos od 1.708.764,75 kn.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-9/2015 od 11. veljače 2016. godine otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Helios Faros d.d. Stari Grad, Priko b.b., OIB: 48594515409.

Nadalje, rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-9/2015-365 od 21. studenog 2018. potvrđen je stečajni plan. Predmetna odluka postala je pravomoćna 27. veljače 2019.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-9/2015-467 od 22. srpnja 2019. zaključen je stečajni postupak (stranice 48888-4891 spisa), čime je dužnik ponovo stekao pravo slobodnog raspolaganja stečajnom masom.

Društvo Helios Faros d.d. Stari Grad (pravni sljednik stečajnog dužnika Helios Faros d.d. u stečaju), podnijelo je 9. studenog 2021. (stranice 5151-5155 spisa) ovom sudu zahtjev za oslobađanje položenih sredstava iz sudskog depozita u iznosu od 1.708.764,75 kn, a koje mu je oslobađanje (prijenos) sredstava ovaj sud odobrio rješenjem poslovni broj St-9/2015-563 od 22. studenog 2021 (stranice 5167 – 5171 spisa).

To rješenje ovoga suda ukinuo je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje VTSRH) rješenjem poslovni broj 66 PŽ-5752/2021-3 od 23. prosinca 2021. (stranice 5194 – 5197 spisa) te je predmet vraća ovom sudu na ponovan postupak.

U obrazloženju svog ukidnog rješenja VTSRH u točkama 11. i 12. u bitnom zaključuje:

„11. Suprotno izraženom stavu prvostupanjskog suda sredstvima na računu sudskog pologa za namirenje tražbine vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. može raspolagati samo taj stečajni vjerovnik, odnosno njegov pravni slijednik dostavom prijedloga i broja vlastitog žiro-računa na koji bi se sa sudskog pologa (depozita) izvršio prijenos za to osiguranih sredstava, na što pravilno upire žalitelj. Međutim, u situaciji da ovlašteni preuzimatelj sudskog pologa ne preuzme sudski polog, sud može o sudskom pologu odlučiti u skladu s odredbom članka 138. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19 i 130/20; dalje ZS).

12. Stoga je prvostupanjski sud pogrešno naložio računovodstvu suda da se sredstva koja se nalaze na sudskom pologu u iznosu od 1.708.764,75 kn, a koja su predviđena za namirenje stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda Futurum komunikacije d.o.o. Strmec, odnosno njegovog slijednika doznače na račun uplatitelja- dužnika Helios Faros d.d.“.

I nakon ponovno provedenog postupka, ovaj sud smatra da je zahtjev društva Helios Faros d.d. Stari Grad za oslobađanje položenih sredstava iz sudskog depozita u iznosu od 1.708.764,75 kn osnovan.

Naime, tvrdnja da sredstvima na računu sudskog pologa za namirenje tražbine vjerovnika može raspolagati samo taj stečajni vjerovnik (odnosno njegov pravni slijednik) dostavom prijedloga i broja vlastitog žiro-računa na koji bi se račun sa sudskog depozitnog računa izvršio prijenos položenih sredstava, te da u slučaju da ovlašteni preuzimatelj sudskog pologa ne preuzme sudski polog, sud može o tom pologu odlučiti u skladu s odredbom članka 138. Zakona o sudovima, ispravna je tek uz nužni preduvjet da je sudski polog i stvarno ostvaren donošenjem pravomoćnog rješenja o osnivanju sudskog pologa, sukladno odredbama Pravilnika o financijsko-materijalnom poslovanju sudova sa strankama („Narodne novine“ broj 58/16; dalje Pravilnik) te odredbama Zakona o sudovima i Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21; dalje ZOO). Osim toga (i uz ostvarenje toga preduvjeta) uplatitelj sredstava (dužnik) može temeljem odredbe članka 189. stavka 1. ZOO-a uzeti natrag položenu stvar (uz uvjete iz stavaka 2. i 3. istog članka).

Taj nužni preduvjet direktno (gramatički) slijedi i iz same odredbe članka 138. stavka 1. ZS-a (na koji VTSRH u svom obrazloženju upravo upućuje), te teleološkim tumačenjima odredbi ZOO-a, Pravilnika i ZS-a, pa tako:

Članak 9. ZOO-a (Dužnost ispunjenja obveze) propisuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

Članak 65. stavak 1. ZOO-a (Opće pravilo) propisuje da je na temelju obveze vjerovnik ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je. Stavak 2. istoga članka propisuje da za ispunjenje obveze dužnik odgovara cjelokupnom svojom imovinom.

Članak 161. stavak 1. ZOO-a (Ispunjenje od strane dužnika ili treće osobe) propisuje da obvezu može ispuniti ne samo dužnik nego i treća osoba. Stavkom 2. propisano je da je vjerovnik dužan primiti ispunjenje od svake osobe koja ima neki pravni interes da obveza bude ispunjena, čak i kad se dužnik protivi tom ispunjenju, a stavkom 3. da je vjerovnik dužan primiti ispunjenje od treće osobe ako je dužnik s tim suglasan, osim kad prema ugovoru ili naravi obveze ovu treba ispuniti dužnik osobno. Stavkom 4. propisano je da vjerovnik može primiti ispunjenje od treće osobe bez dužnikova znanja, pa i u slučaju kad ga je dužnik obavijestio da ne pristaje da treći ispuni njegovu obvezu, a stavkom 5. da, ali ako mu je dužnik ponudio da sam ispuni odmah svoju obvezu, vjerovnik ne može primiti ispunjenje od treće osobe.

Članak 186. stavak 1. ZOO-a (Polaganje dugovane stvari) propisuje da kad je vjerovnik u zakašnjenju ili je nepoznat, ili kad je neizvjesno tko je vjerovnik, ili gdje se nalazi, ili kad je vjerovnik poslovno nesposoban, a nema zastupnika, dužnik može za vjerovnika položiti dugovanu stvar kod suda ili kod za to zakonom ovlaštene osobe. Stavkom 2. propisano je da isto pravo pripada i trećim osobama koje imaju pravni interes da obveza bude ispunjena. Stavkom 3. propisano je da je o polaganju dužnik dužan obavijestiti vjerovnika ako zna za njega i za njegovo boravište.

Članak 189. stavak 1. ZOO-a (Uzimanje položene stvari natrag) da dužnik može uzeti natrag položenu stvar. Stavkom 2. propisano je da je o uzimanju stvari dužnik dužan obavijestiti vjerovnika. Stavkom 3. propisano je da pravo dužnika da uzme položenu stvar prestaje kad dužnik u pisanom obliku izjavi sudu, odnosno zakonom ovlaštenoj osobi da se odriče toga prava, kad vjerovnik izjavi da prima položenu stvar, a i kad bude utvrđeno pravomoćnom odlukom da polaganje udovoljava uvjetima urednog ispunjenja.

Članak 190. stavak 1. ZOO-a (Učinak polaganja) propisuje da se polaganjem dugovane stvari dužnik oslobađa obveze u trenutku polaganja.

Članak 191. ZOO-a (Troškovi polaganja) propisuje da troškove pravovaljanog i neopozvanog polaganja snosi vjerovnik ako prelaze troškove ispunjenja što ih je dužan snositi dužnik.

Članak 138. stavak 1. ZS-a propisuje da kad ovlašteni preuzimatelj sudskog pologa ne preuzme sudski polog u roku od pet godina od pravomoćnosti rješenja o osnivanju sudskog pologa, sud će ga pisanim putem pozvati na preuzimanje pologa u roku od 30 dana. Stavak 2. propisuje da ako je ovlašteni preuzimatelj pologa nepoznatog boravišta, nakon isteka roka iz stavka 1. ovog članka sud će ga pozvati na preuzimanje pologa u roku od 30 dana putem oglasne ploče suda. Stavak 3. propisuje da ako nakon isteka roka iz stavaka 1. i 2. toga članka ovlašteni preuzimatelj ne preuzme sudski polog, sud će rješenjem utvrditi prestanak prava ovlaštenog preuzimatelja na preuzimanje pologa i polog prenijeti u korist državnog proračuna Republike Hrvatske. Stavkom 4. propisano je da ovlašteni preuzimatelj pologa iz stavka 2. tog članka od Republike Hrvatske može zahtijevati povrat pologa u roku od pet godina od sudskog poziva na preuzimanje pologa.

Člankom 3. stavkom 1. Pravilnika propisano je da za financijsko-materijalno poslovanje sa strankama odgovara sudac odnosno sudski savjetnik koji postupa u pojedinom sudskom predmetu kao naredbodavac te voditelj službe financijsko-

materijalnog poslovanja i službenik određen godišnjim rasporedom“, a člankom 4. stavkom 1. Pravilnika da se financijsko – materijalno poslovanje sa strankama obavlja se na temelju odluke suca odnosno sudskog savjetnika koji postupa u pojedinom sudskom predmetu“

Člankom 4. stavkom 2. Pravilnika propisano je da kada se prilikom primitka novca, vrijednosti ili stvari utvrdi da nije izdana naredba iz stavka 1., voditelj službe financijsko-materijalnog poslovanja zatražit će do kraja radnog dana ili najkasnije sljedećeg radnog dana izdavanje takve naredbe od suca odnosno sudskog savjetnika koji postupa u pojedinom sudskom predmetu“, a člankom 4. stavkom 3. Pravilnika da ako se utvrdi da se u sudu ne vodi predmet na koji se uplata novca ili primljena vrijednost odnosno stvar odnose, u tu svrhu osnovat će se novi predmet i upisati u upisnik za izvanparnične predmete“.

Teleološkom analizom članka 65. ZOO-a (Opće pravilo) slijedi da dužnikova obveza prema vjerovniku prestaje upravo u trenutkom kada vjerovnik primi ispunjenje od strane dužnika, ili to ispunjenje primi od strane treće osobe (sukladno 161. stavku 3. ZOO-a), iz čega *argumentum a contrario* slijedi da dužnikova obveza prema vjerovniku nije prestala ako njegov vjerovnik nije primio ispunjenje od dužnika (ili treće osobe).

Upravo bi, u tom smislu, valjalo uočiti da samim činom dužnikovog polaganja, njegov vjerovnik nije i primio položenu stvar (od dužnika, odnosno suda ili od strane za takvo polaganje zakonom ovlaštene osobe).

Trenutak prestanka dužnikove obveze prema vjerovniku (kako je on opisan odredbom članka 190. ZOO-a) i prijenos (preuzimanje) njegove obveze (od strane treće osobe, u smislu odredbi članka. 161. ZOO-a (ispunjenje od strane dužnika ili treće osobe), odnosno u slučaju dužnikovog polaganja kod suda ili kod za to zakonom ovlaštene osobe (kako je to opisano odredbama članka 186. ZOO-a), jedino se utvrđuje isključivo sudsko-administrativnom odlukom, pravomoćnim rješenjem o osnivanju sudskog pologa (kako je ona opisano odredbom člankom 138. stavkom 1. ZS-a), i člankom 189. stavkom 3. ZOO-a, te odredbama članaka 3. i 4. Pravilnika.

Rješenje o otvaranju sudskog pologa (sudsko-administrativna odluka) u predmetnom slučaju nikada nije doneseno (ni je u tu svrhu osnovan predmet upisan u upisnik za izvanparnične predmete).

Naime, dužnik, nakon uplate sredstava na depozitni račun ovoga suda, nikada nije podnio prijedlog za osnivanje sudskog pologa, a tek temeljem kojega prijedloga bi ovaj sud (u izvanparničnom postupku) i donio rješenje o osnivanju sudskog pologa (temeljem tek kojega bi pravomoćnog rješenja njegova obveza prema vjerovniku trenutkom polaganja u cijelosti prestala i obveza ispunjenja takvom kauzalnom vezom prešla na ovaj sud (po utvrđenju da polaganje udovoljava uvjetima urednog ispunjenja u iznosu i pod uvjetima koje je dužnik u svom prijedlogu postavio).

Polaganje stvari nije dužnikova obveza, nego njegovo pravo (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni Rev-2577/88 od 25. svibnja 1989.). Vjerovnik u čiju je korist stavljen polog prema odredbama ZOO-a nema pravnog interesa pobijati

rješenje o primanju pologa kod suda (odluka Županijskog suda u Splitu, GŽ-3739/84 od 1. veljače 1985.).

Dakle, iz samog čina polaganja dugovane stvari (uplatom na račun, slanjem preko dostavljača, osobnom dostavom ili sl.) kod suda (ili kod za to zakonom ovlaštene osobe) te naknadnoj obavijesti o tome sudu (ili ovlaštenoj osobi), ne slijedi direktno i činjenica da su takvim polaganjem dugovane stvari (makar to dugovanje i bilo utvrđeno pravomoćnim rješenjem o potvrdi stečajnog plana) ispunjenje pretpostavke uredno zasnovanog sudskog pologa (kako to tvrdi VTS u točkama 8., 9. i 10. obrazloženja ukidnog rješenja).

U tom smislu, ovaj sud ovdje upućuje i na podnesak samoga dužnika (odnosno stečajne upraviteljice) od 24. listopada 2019. (stranice 4920 - 4931 spisa) u kojim se on (u svom očitovanju na podneske odvjetnika Alena Ivkovića u svojstvu ovrhovoditelja stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o.) između ostalog, kao dokaz svojim tvrdnjama u odnosu na tvrdnje ovrhovoditelja, poziva i na rješenja Općinskog suda u Splitu od 16. rujna 2019. poslovni broj Ovr-1310/2019, pri čemu je očito propustio uočiti da je u sklopu obrazloženju toga rješenja na koji se poziva, općinski sud izričito potvrdio upravo mišljenje ovoga suda (stranica 4929 spisa) po kojemu predmetni dužnikov polog na depozitni račun ovoga suda nema značenje sudskog pologa (u smislu odredbi Pravilnika).

Sukladno prethodnim navedenom, ovaj sud je mišljenja (a koje je iznosio i u svojim ranijim rješenjima) da se iz nesporne činjenice da je stečajna upraviteljica Mira Hajdić u svom podnesku od 1. srpnja 2019. (stranice 4730 - 4782 spisa) pod nazivom „Završno izvješće stečajnog upravitelja nakon donošenja rješenja o potvrdi stečajnog plana“, između ostalog, izvijestila ovaj sud da je sukladno stečajnom planu podmirila sve utvrđene tražbine svojih vjerovnika (više stotina), osim vjerovnika II. višeg isplatnog reda Futurum komunikacije d.o.o. jer je na dan plaćanja (15. travnja 2019.) njegov poslovni račun bio ugašen, slijedom čega da je predmetna sredstva predviđena za namirenje toga vjerovnika uplatio na depozitni račun ovoga suda, ne može izvesti zaključak da bi se takva uplata sredstava (o kojoj je ovaj sud informiran 2,5 mjeseci od uplate) imala značenje sudskog pologa, a koje bi se tek utvrdilo pravomoćnim rješenjem o osnivanju sudskog pologa (sudsko-administrativnom odlukom), a kako je to ranije opisano.

Međutim i u takvoj okolnosti (nepostojanja pravomoćnog rješenja o osnivanju sudskog pologa) ovaj sud bi rješenjem udovoljio vjerovnikovom traženju za prijenos i tako uplaćenih sredstava sa depozitnog računa ovoga suda na njegov poslovni račun, uz uvjet da je valjano obrazložio razlog nastanka i način otklanjanja svog ranijeg nedostatka (nedostupnost poslovnog računa), a sve to zbog nesporne činjenice da je dužnik sredstva predviđena za namirenje svoga vjerovnika (u iznosu i roku određenim stečajnim planom) dobrovoljno (makar mu to nije bila obveza) uplatio na depozitni račun ovoga suda.

Na „formalno“ pitanje o (ne)postojanju pravomoćnog rješenja o osnivanju sudskog pologa, ovaj sud je bio direktno upućen zbog (neočekivane) okolnosti da mu se stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. nikada nije ni obratio sa zahtjevom da se upravo na njegov poslovni račun prenesu predmetna sredstva, štoviše, takav zahtjev nije postavljao niti njegov pravni slijednik (temeljem statusnih promjena)

Četvrta generacija d.o.o. (jer je i on imao isti nedostatak - nedostupan poslovni račun) već su se za prijenos tih sredstava javljale treće osobe (kao njihovi ovhoveditelji).

Naime, ovom sudu se dana 6. lipnja 2019. (stranice 4670-4677 spisa) umjesto stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. obratio njegov ovrhovoditelj (Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci) sa prijedlogom da se predmetna sredstva prenesu na njegov račun, a temeljem rješenja o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-634/2019 od 21. svibnja 2019., a koji prijedlog je ovaj sud odbio rješenjem od 6. studenog 2019. (stranice 4941-4949 spisa), a koju odluku je po izjavljenoj žalbi VTS potvrdio rješenjem broj PŽ-6792/2019-2 od 11. prosinca 2019. (stranice 4963-4965 spisa).

Novim podneskom od 10. srpnja 2019. sudu se obratio stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. (stranice 4796-4797 spisa) s prijedlogom i zahtjevom da se predmetna sredstva prenesu ne na njegov poslovni račun, nego na račun njegovog ovrhovoditelja (sukladno ovršnom rješenju Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-634/2019 od 21. svibnja 2019.), a koji prijedlog je ovaj sud odbio rješenjem od 22. srpnja 2019. odbio (stranice 4789- 4793), a koju odluku je po izjavljenoj žalbi VTS potvrdio rješenjem broj PŽ-5227/2019-2 od 11. rujna 2019. (stranice 4918-4920 spisa).

U odnosu na prethodna rješenja valja uočiti da je VTS u obrazloženjima svojih odluka (kojima je potvrdio prvostupanjska rješenja ovoga suda), između ostalog iznosio svoje mišljenje (bez posebnih obrazloženja) da dužnikova uplata ima značenje sudskog pologa (za razliku od mišljenja koje je ovaj sud navodio u obrazloženjima tih svojih rješenja), a koja tvrdnja nije bila od meritornog značenja za tadašnje predmetne odluke ovoga suda (kao u ovom predmetnom slučaju u kojemu se VTS u točki 8. obrazloženja svog ukinutog rješenja, samo poziva na svoja mišljenje izneseno u obrazloženjima svojih ranijih odluka).

Također, valja uočiti da je u prilici odlučivanja po ranijim prvostupanjskim rješenjima (potvrđenim rješenjima VTS-a) dužnik i dalje s jedne strane ustrajavao u tvrdnji da je uplatom sredstava na depozitni račun suda i ispunio obvezu prema svom vjerovniku (pa da je ta obveza prešla na sud), a da je s druge strane u svojim podnescima iznosio jasno protivljenje da sud donese rješenje o prihvaćanju zahtjeva za prijenos sredstava kako su oni postavljeni od strane njegovog vjerovnika (odnosno njegovog pravnog slijednika, odnosno njegovog ovrhovoditelja).

Tako opisana okolnost da je s jedne strane dužnik (nakon što je utvrdio da njegov vjerovnik u zakašnjenju (iz članka 184. ZOO-a) na depozitni račun ovoga suda „preažurno“ (i dobrovoljno) položio sredstva (u iznosu i roku sukladno stečajnom planu), makar na takvu „preažurnost“ ni po čemu nije bio prisiljen, jer bi ga za naknadno ispunjenje njegove obveze pozvao upravo njegov vjerovnik (ako i kada ga obavijesti da je napokon otklonio svoj nedostatak - zakašnjenje vjerovnika iz članka 184. ZOO-a, za koje vrijeme njegovog zakašnjenja prestaju teći kamate sukladno članku 185. stavku 2. ZOO-a), a da je sa druge strane dužnikov vjerovnik upravo svojim „nežurnim“ (neodgovornim) ponašanjem spriječio to ispunjenje (neaktivan poslovni račun i statusne promjene, upravo u vremenu predviđenom za njegovo namirenje) to je ovaj sud (makar nevažno i za ranije meritorne odluke kao i

za ovu u ponovljenom postupku) tako „preažurno“ ponašanje dužnika i „neažurno“ (neodgovorno) ponašanje njegovog vjerovnika, smatra potrebitim rasvijetliti i iz drugih u spisu vidljivih činjenica, poput:

- da su po otvaranju stečaja nad društvom Helios Faros d.d. (inače vrlo kompleksnog zbog velike imovine dužnika, velikog broja stečajnih i razlučnih vjerovnika, visine njihovih tražbina te nesređenih vlasničkih i drugih pravnih odnosa) vjerovnička prava stečajnog vjerovnika Telin hoteli d.o.o. prešla na njegovog pravnog slijednika društvo Futurum komunikacije d.o.o., (statusnim pripajanjem), da bi potom (nakon rješenja o usvajanju stečajnog plana) društvo vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. bilo pripojeno društvu Četvrtu generaciju d.o.o. (statusnim promjenama), a koje su statusne promjene tih društava i njihovi neaktivni poslovni računi (upravo u vremenu očekivanog priliva sredstava od strane dužnika, odnosno prijenosa sredstava sa depozitnog računa ovoga suda), jasno upućuju na osnovanost u sumnje da je stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. (a potom i njegov pravni slijednik Četvrtu generaciju d.o.o.) opisane radnje (statusne promjene) provodili u cilju da onemoguće da se iz očekivanog novčanog priliva (u iznosu od 1.708.764,75 kn) prioritetno namiruju upravo njihovi vjerovnici (putem FINE, prema redoslijedu dospijeca), već da se predmetna sredstva prenesu trećoj osobi (njegovom ovrhovoditelju, temeljem ovršnog naloga)

- da je sukladno takvim okolnostima uplatitelj sredstava na depozitni računa ovom sudu izražavao svoje protivljenje za prijenos tih sredstava prema traženju svoga vjerovnika (i njegovih ovrhovoditelja) i makar je cijelo vrijeme ustrajavao u svojoj tvrdnji da je on svoju obvezu (iz stečajnog plana) prema vjerovniku, ispunio samim činom uplate sredstava na račun ovoga suda.

- da se dužnik (uplatitelj sredstava) na zahtjev za vraćanje sredstava koje je dobrovoljno („preažurno“) uplatio na depozitni račun ovoga suda odlučio tek u novoj okolnosti koja je nastupila kada mu je temeljem nepravomoćnog rješenja o ovrši Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-15/2021, zaplijenjen iznos od sveukupno 1.916.791,18 kuna, a koji iznos je i prenesen dana 8. studenog 2021, na račun ovrhovoditelja odvjetnika Alena Ivkovića (koji je prethodno sa društvom Četvrtu generacija d.o.o. sklopio ugovor o prijenosu tražbine prema društvu Helios Faros d.d. u iznosu od 1.708.764,75 kn).

U takvim ranije opisanim činjeničnim i pravnim okolnostima ovaj sud i u ponovljenom postupku utvrđuje da zbog nepostojanja pravomoćno rješenje o osnivanju sudskog pologa (kojim bi bilo utvrđeno da polaganje odgovara uvjetima urednog ispunjenja) temeljem kojega bi sve dužnikove obveze prešle sa dužnika na ovaj sud (pod uvjetima koje je dužnik postavio), a koje bi rješenje potom bilo vjerodostojan dokaz dužniku da je njegova obveza u cijelosti i prestala.

Direktne posljedice ovakvog utvrđenja (nepostojanje pravomoćnog rješenje o osnivanju sudskog pologa) prema mišljenju ovoga suda su:

- da je jedino uplatitelj sredstava na depozitni račun ovoga suda ovlašten potraživati ih natrag (uz namirenje eventualnih administrativnih troškova koje su po njegovim radnjama nastale)

- da i u slučaju da dobrovoljni uplatitelj sredstva ne zatraži njihov povrat, sud ne bi imao pravnu osnovu ih po zahtjevu dužnikovog vjerovnika (kad i ako izađe iz zakašnjenja) prenosi na njegov račun, jer ga za to dužnik nije niti valjano uputio (zahtjevom za osnivanjem sudskog pologa), a sud potom takvu uputu i prihvatio (pravomoćnim rješenjem o sudskom pologu)

- da bi tek u okolnosti postojanja pravomoćnog rješenja o sudskom pologu (utvrđenju da polaganje udovoljava uvjetima urednog ispunjenja u iznosu i pod uvjetima koje je dužnik u svom prijedlogu postavio) sud imao pravnu osnovu položena sredstva prenositi na račun dužnikovog vjerovnika (ovlaštenog preuzimatelja, ili njegovog pravnog sljednika, ali bi i u tom slučaju dužnik zadržao pravo za povrat položenih sredstava (pod uvjetima opisanim odredbama čl. 189. ZOO-a).

Iz ranije opisanog jasno se uočava da su dužnikov vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. (inače pravni sljednik izvornog vjerovnika Telin hoteli d.o.o.), a potom i njegov pravni sljednik Četvrtu generaciju d.o.o., slijedom provedenih (statusnih) preuzimanja, svjesno kao dužnikovi vjerovnici dolazili u zakašnjenje (nedostupan poslovni račun), kako bi onemogućili da se tim sredstvima namire prethodno evidentirane neizvršene osnove za plaćanje njihovih vjerovnika, već da se iz njih namiri treće lice (njihov ovrhovoditelj).

U osnovanu sumnju na takvo protupravno ponašanje dužnikovog vjerovnika direktno ukazuju i uplatitelj sredstava društvo Helios Faros d.d. Stari Grad-Hvar (pravni sljednik stečajnog dužnika Helios Faros d.d. u stečaju), ali i žalitelj na prvostupanjsko rješenje ovoga suda, Državno odvjetništva RH (dale: DORH) u svom podnesku od 17. studenog 2021. (stranice 5159- 5160 spisa)na

Vjerovnici koje je direktno „proizveo“ ovdje stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o., (a potom i njegov pravni sljednik Četvrtu generacija d.o.o.), prema mišljenju ovoga suda bi u slučaju pravomoćnosti ovoga rješenja (povrat imovine njihovom uplatitelju) upravo stekli mogućnost .da se kao vjerovnici društva (Četvrtu generaciju d.o.o., nad kojim je otvoren i zatvoren stečajni postupak, zbog nedostatnosti njegove imovine), prijave postojanje razloga za naknadnom diobom (temeljem imovine koja je vraćena na račun ovdje uplatitelja, a koja imovina (kao nenamireni dug temeljem pravnog sljedništva) pripada stečajnoj masi iza Četvrtu generaciju d.o.o. u stečaju.

Zaključno, ovaj sud utvrđuje, da bi u slučaju povrata dobrovoljno (bez obveze) uplaćenih sredstava na depozitni račun ovoga suda (na zahtjev uplatitelja), tako vraćena sredstva ostala kod dužnika tako dugo dok ih od njega ne bi potraživao (pod prijetnjom ovrhe) pravni sljednik njegovog vjerovnika (stečajna masa iza Četvrtu generaciju d.o.o. u stečaju), čime bi se istodobno izbjegao nastup pravnih okolnosti (opisanih u članku 138. Zakona o sudovima), a koje bi okolnosti prema mišljenju ovoga suda bile posve nepoželjne, jer bi dugotrajno „ležanje mrtvog kapitala“ na depozitnom računu suda pa potom „izvanredni“ priliv sredstava u državni proračun, u svojoj suštini prije svega upućivalo na neefikasno sankcioniranje osoba (pravnih i fizičkih) zbog zlouporabe prava (na što vrlo jasno u svojim podnescima upućivali i zahtjevatelj povrata uplaćenih sredstava i DORH kao osporavatelj takvog povrata).

Eventualno odluka ovoga suda kojom se odbija zahtjev dobrovoljnog uplatitelja za povrat uplaćenih sredstava bi u okolnosti kada mu je u međuvremenu njegov poslovni račun ovršen temeljem rješenja o ovrsi (po istom dugu), direktno bi upućivala da bi bar po jednoj od tih sudskih odluka štetu trpi upravo dobrovoljni uplatitelj.

Slijedom svega ranije navedenog, uplaćena sredstva na depozitni račun ovoga suda u iznosu od 1.708.764,75 kn, valja vratiti na zahtjev uplatitelja tih sredstava (pravnog slijednika stečajnog dužnika Helios Faros d.d. u stečaju), kako je i odlučeno u izreci ovog rješenja.

U Splitu 7. veljače 2022.

Sutkinja
Ana Golub Gruić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave rješenja, a dostava ovog rješenja smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana njegove objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, pismeno u tri primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- računovodstvo
- Helios Faros d.d. Stari Grad, Naselje Helios 5
- stečajna upraviteljica Mira Hajdić
- mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova
- u spis

Broj zapisa: **eb305-c9c2e**

Kontrolni broj: **0d5a9-54e69-cdef6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA GOLUB GRUIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.